

Wijkkrantje november 2016
in kleur www.wijkginderbroek.be

Zaterdag 26 november Onze Sinterklaas-papierslag

*21 en 22 november, vanaf 9.00 uur: Opbouw van ons Kersthuis
't Pleintje van Ginderbroek*

*Woensdag 30 november om 14.00 uur: **Ons Sinterklaasfeest**
Chirolokaal, Martelarenstraat
Inschrijven is nodig. Ten laatste 22 november!
Bij Louis Van Baelen, Ginderbroek 38, tel. 014 310609*

Kerstmis 2016

Een Kerstmis zonder het Kersthuis en de Kerstverlichting op het Pleintje en in de straten, nee, dat kan niet.

Als de sterre ergens stille is blijven staan, moet het wel in Ginderbroek geweest zijn, in het hartje van de wijk.

Het Kersthuis is een van de mooiste en zeker de origineelste van het land.

Het is met de kerstverlichting een trekpleister in onze streek geworden, waar we fier op mogen zijn.

Maar het belangrijkste is toch wel dat de mensen bij elkaar komen en dat we op het Kerstpleintje de kans krijgen om nog eens te praten met dichte burens en verre kennissen.

Curieuzeneuzen
aan het raam van het Kersthuis

OPBOUW VAN HET KERSTHUIS

Maandag 21 en dinsdag 22 november, vanaf 9 uur

Er zijn veel handen nodig om het Kersthuis op te bouwen en we hopen, zoals elk jaar, dat er nieuwe vrijwilligers op het Pleintje bijkomen. Dat lukt elk jaar en hopelijk dit jaar ook.

Zelfs als je maar een halve dag kunt komen, zouden de andere helpers al heel blij zijn. Panelen laden en lossen, dakpannen aannemen en doorgeven, schroeven aandraaien: Iedereen kan het!

Gouden bruiloft 26 november

Julienne Vanarwegen en Julien Ruts

Oude Molenstraat 40

Als we de verklaring van hun voornaam opzoeken, vinden we dat Julien en Julienne afgeleid zijn van de Romeinse familienaam Julius met als waarschijnlijke betekenis 'de jeugdige'.

Het zou wel eens kunnen kloppen, want Julien was pas zestien en Julienne achttien toen ze mekaar leerden kennen en samen uitgingen.

Hun familienamen Ruts en Vanarwegen waren in onze contreien veel voorkomende namen. Julien was van Ezaartveld en Julienne van op het einde van Ginderbroek.

Verschillende families Vanarwegen woonden in een wat verloren hoek tussen Ginderbroek en Ezaart, nu in de buurt van herberg De Polder.

Julienne is op het einde van de Tweede Wereldoorlog op 22 april 1944 geboren. Ze waren thuis met acht kinderen: vijf meisjes en drie jongens. Julienne was de voorlaatste.

Van dat kroostrijk gezin zijn er nog slechts twee in leven: Jeanne en Julienne.

Haar vader was werkman in de weverij Van Dooren, nu 't Getouw.

Gust Vanarwegen, de vader van Julienne. Het portret is een studiofoto die door Rik Nuyts uit de Hoogstraat genomen is bij het 20-jarig bestaan van de wijkwerking.

Toen werden in 1989 van alle 80-plussers een kunstfoto gemaakt.

De moeder van Julienne, geschilderd door Stefan Vos, de schoonbroer van Julien.

Julien is geboren op 17 maart 1946. Zijn vader was bouwvakker en vooral een ijzervlechter. Hij heeft als vrijwilliger ook nog geholpen bij de bouw van de kerk van Ezaart in de jaren 1930.

Zowel Julienne als Julien ging naar de Rijksschool, die rond 1950 in Mol is opgericht. Ze moeten een van de eerste leerlingen van die school geweest zijn. Ze hebben nog les gekregen in de 'barakken' en later in de nieuw gebouwde lokalen aan de Guido Gezellestraat.

Julien heeft er nog de technische gevolgd, maar Julienne is overgeschakeld naar de 'Huishoudschool', nu Sint-Lutgardisinstituut.

Julienne was slechts vijftien toen ze naar de sigarenfabriek Agio aan de Turnhoutsebaan ging werken. Intussen moest ze thuis nog het huishouden doen, omdat haar moeder ernstig ziek was en ook vroeg is overleden.

Nadien heeft Julienne twee jaar gewerkt bij Lucas in Meerhout en vervolgens twee jaar in de koekjesfabriek De Beuckelaer in Herentals.

Daarna was ze 'kuisvrouw' wat toen zo heette, als huishoudelijke hulp in verschillende gezinnen en dit tot haar 64ste.

Julien is heel zijn leven bouwvakker geweest en zoals zijn vader vooral ijzervlechter.

Een ijzervlechter maakt op de bouwplaats wapeningen voor betonconstructies zoals funderingen, vloeren, wanden, kolommen of lateien.

Soms ook gewapend beton, bekisting of 'coffrage' genoemd.

Thans wordt de wapening in de werkplaats vorgefabriceerd en in elementen op de bouwplaats geleverd. Een vlechter zorgt daar dan voor de assemblage van de verschillende elementen.

Julien heeft altijd bij aannemers gewerkt die grote bouwwerken aannamen. Het is begonnen met de bouw van Eurochemic in Mol, ondertussen al helemaal ontmanteld.

Vervolgens volgden de hallen van Ford Genk (ook al opgedoekt), en de BRT-toren van 89 m hoogte die in 1979 werd afgewerkt.

Daarna begon zijn Antwerpse periode met de bouw van de Zandvliet-sluis in het uiterste noorden van de haven en is genoemd naar het dorp Zandvliet. Ze werd in 1967 in gebruik genomen. Ze was de

grootste zeesluis ter wereld tot in 1989 de Berendrechtsluis geopend werd, die 11 meter breder is,

De vader van Julien heeft in zijn tijd ook nog voor de Boudewijnsluis van de haven van Antwerpen ijzer gevochten. Ze werd in 1955 ingehuldigd door koning Boudewijn en ze was in jaren 60 en 70 de drukste sluis.

Daarna kwamen de gebouwen van BASF, het grootste multinationale chemieconcern, en andere bedrijven in de dokken van Antwerpen aan de beurt.

Zijn laatste periode was die van de bouwwerken van PIDPA met de waterstations in Grobbendonk, Westerlo, Turnhout, Merksplas en andere.

Julien kan gemakkelijk zeggen: Waar je gaat langs Vlaamse wegen, kom je betonwerken van mij tegen.

Het was niet te verwonderen dat hij na 39 jaar bouwarbeid rugklachten kreeg. In 2001 moest hij op invaliditeit en enkele jaren later kon hij met pensioen.

Tot dan had hij een gezond buitenleven geleid, maar vanaf zijn pensioen begonnen zijn bezoeken aan de huisdokter en de kliniek. Er kwam maar geen eind aan. Ja, hij had in zijn leven té hard gewerkt.

In de recreatieploeg van Ginvo (volleybalclub Ginderbroek) vond hij in de sporthal zijn wekelijkse ontspanning: volleybal op vrijdagavond, een warme douche en een pintje of twee ... Het waren zalige momenten.

Nu gaat Julien en Julienne om de twee weken in de sporthal sjoelen, dat door de gehandicaptenzorg van De Voorzorg RECREAS en VFG-Ziekenkas wordt ingericht. Sinds enkele jaren zijn ze ook lid van SAMANA (Ziekenzorg) Ginderbroek

Julienne is sinds 1988 straatafgevaardigde voor de Oude Molenstraat. Vroeger betekende dat twee à drie keer per jaar bij alle inwoners aankloppen voor de verschillende wijkactiviteiten.

Nu is dat beperkt tot het bezorgen van het verjaardagpakje aan de 80-plussers in haar straat. En tot het ronddelen van de Wijkkrantjes en de overlijdensberichten. Hoewel Julien die posttaak vaak van haar overneemt.

In 2014 schenkt Julienne in naam van de wijk een fruitkorf aan Frans Nuyts, de honderdjarige uit de Oude Molenstraat.

Julien en Julienne zijn op 26 november vijftig jaar getrouwd.

Danny is hun zoon en voor het wijkcomité de trouwe computerspecialist voor de uitgaven van de Wijkkrantjes en de brochures Zo leefde Ginderbroek. Hij is getrouwd met Ilse en die zorgt voor de bedeling van de wijkkrantjes aan de straatverantwoordelijken.

*Julien en Julienne,
we feliciteren je van harte met je gouden bruiloft en wensen je
nog vele gelukkige jaren in de Oude Molenstraat.*

Onze website nadert de kaap van de 12 000 ...

**www.
wijkginderbroek.be**

Het is geen geheim dat ooit de gedrukte oplagen zullen verdwijnen en vervangen worden door de digitale website.

Een digitale publicatie zal daarbij op de aanzienlijke kosten van het traditioneel drukwerk flink kunnen besparen. Een digitaal Wijkkrantje hoeft maar één keer gemaakt te worden en kan oneindig vaak door iedereen worden bekeken.

Bovendien zijn er veel meer mogelijkheden met een digitaal krantje dan een papieren brochure. Het grootste voordeel is dat de foto's in kleur worden weergegeven. En men kan daarbij snel wijzigingen aanbrengen en nieuwe gegevens publiceren, want een website heeft men altijd bij de hand.

Zo ver is het nog niet dat het gedrukte Wijkkrantje uit onze huiskamer zal verdwijnen, maar onze website is - wanneer we dit artikel aan het schrijven zijn - toch al 11899 of bijna 12 000 keer aangetikt.

De websites kunnen ook interactief worden gemaakt met bijvoorbeeld links en filmpjes.

Wij doen dat al met op de startpagina van onze website de links te zetten van facebook Ginderbroek en van facebook gemeente Mol.

Die van de gemeente heeft in vergelijking met andere steden en gemeenten het grootste aantal Facebookvolgers ten opzichte van het aantal inwoners. Maar liefst 19.33% of bijna 1/5de van de inwoners volgen de gemeentelijke Facebookpagina. Met dit mooie cijfer staan ze op nummer één in de top tien van steden en gemeenten.

Ze zijn trots op het resultaat. En terecht.

Het nieuwe zwembadencomplex garandeert minstens dertig jaar duurzaam zwemplezier.

Het was in de 'Gemeentelijke berichten' de titel van de voorstelling van het nieuwe overdekt zwembad in de De Biststraat.

Het gemeentebestuur heeft een voorkeursbieder aangeduid voor het ontwerpen, financieren, bouwen, onderhouden én uitbaten voor de komende dertig jaar van het nieuwe zwembadcomplex Den Uyt in de De Biststraat.

Een consortium diende volgens de beoordelingscommissie en het college van burgemeester en schepenen het sterkste dossier in.

Het nieuwe binnenzwembad wordt perfect geïntegreerd in het huidige sportpark én sluit ingenieus aan bij het bestaande buitenbad.

Als alle procedures en de bouwwerken lopen zoals voorzien, dan verwelkomt het nieuwe zwembadcomplex de eerste zwemmers in het najaar van 2018.

Malafide Halloweenzangers op pad in Ginderbroek

Rita Vos die op de hoek van het Molenveld en de Rijpad woont, deed op RTV haar verhaal over onbetrouwbare Halloweenzangers. Je kunt haar relaas opnieuw beluisteren op Facebook Ginderbroek.

Een groepje Halloweenzangers ging van deur tot deur aankloppen, zelfs heel laat op de avond. Bij het aanbellen probeerde iemand van de groep met kwade bedoelingen langs een achterraam of -deur binnen te glippen. Gelukkig lukte het bij Rita niet.

Frans en Marie Velo,

één van de koppels van fietsclub Metalen Van Hees

Deel 3: Noodzakelijke lichaamsdelen om mee van start te gaan: ogen, oren en handen

Als je op stap gaat ('op rijden' of 'op rij gaan', maar dat klinkt niet) dan heb je ogen nodig voor naar de wapperende handen van de routiniers te kijken: handen om te remmen en te sturen en oren om naar de kreten te luisteren die voor en achter jou geslaakt worden.

Voor de benen zijn er oplossingen allerhanden.

Laat me dit even verduidelijken.

Ogen om te kijken naar de losse handjes van de routiniers: deze fladderen (de handjes) naar beneden als er iets op de weg ligt, of als er net iets niet is: bijvoorbeeld een gat in de weg.

Ze fladderen soms ook naar links of naar rechts (het lijkt een beetje op het 'Zweeds turnen' in het lager onderwijs, in de turnzaal van het verlengde van de fietsenstalling van blok '61 van het College): dit wil eigenlijk alleen maar zeggen dat we kortelings afdraaien.

Soms zie je enkelen precies vliegen jagen aan hun achterste.

Nee, dat is een verkeerde interpretatie. Wat het wel wil zeggen is dat je wat moet uitwijken, want er komt een obstakel aan, bv. een voetganger of stilstaande auto.

Als de vliegen precies links zitten, moet je wat naar rechts uitwijken, maar meestal is het andersom. Wordt er met de handjes geflapperd aan de rechterkant van het zitvlak, dan moet je naar links uitwijken.

En als je dan achteraan zit te trappen met soms je kop tussen het kader en jouw gevoel zegt: "Nu moet ik kijken" dan zie je soms boven alles en iedereen uit 5 vingers naar boven komen. Ze steken dan echt boven alles en iedereen uit.

“Eindelijk,” zuchten de vermoeide benen, “eindelijk komt er iemand op het idee om 5 pintjes te bestellen!” Iedereen vertraagt en geleidelijk aan komt de snelheid naar wandeltempo.

“Zal het links of rechts zijn dat het café staat?” spieden de zoekende ogen links en rechts van de weg. Maar helaas, driewerf helaas. Enkel een drukke weg ligt voor ons.

De hand naar boven wil zeggen: “Stoppen!”

Je wordt wat meer achterdochtig. Eén vinger in de lucht die recht vooruit wijst, dat heb je dan snel door: nee, geen rondje van de zaak maar gewoon rechtdoor rijden.

Handen om te sturen en zeker ook om tijdig te remmen, die heb je ook nodig. Je kan er ook mee schakelen als je gezegend bent met een versnellingsapparaat. Hoe je dat het beste doet, ook daar kan je bij de routiniers terecht. Je moet wel mee zijn met tanden (niet van jouw lichaam) voor en achter.

En waar heb je jouw oren voor nodig?

“Om te horen!” heeft ooit eens iemand in oma’s bed tegen Roodkapje gezegd. En dat klopt. Kreten als: “Auto voor! Auto Achter! Voorrang van rechts! Voetganger! Twee nieuwe! George!” En dat laatste wil zeggen dat er nieuwe koptrekkers moeten komen.

Goede benen heb je niet onmiddellijk nodig. Als het te snel gaat, dan vertraagt de groep wel: Samen uit samen thuis. Of de wapperende handen komen weer boven: je wordt geduwd.

De uitdaging aangaan, durf je dat?

Getekend:
Frans en Marie Velo

M O N A
Mols Overleg Nucleair Afval vzw

Jan Swinnen, die in de Martelarenstraat heeft gewoond, werkte op de BR3-reactor bij SCK-CEN.

Als ex-werknemer had Jan natuurlijk veel interesse in het beheer van het radioactief afval, de veiligheid van de bevolking op korte en lange termijn en de bescherming van het milieu.

Hij werd na zijn pensioen lid van MONA. Omdat hij na een tijdje uit Mol verhuisde, kon hij daar tot zijn spijt niet actief blijven.

‘Maar die enkele jaren in een werkgroep van MONA heb ik aangevoeld dat er voldoende inspraak mogelijk was en de blijvende betrokkenheid en de bezorgdheid van de gemeente’ besloot Jan.

Jan werkte op het S.C.K., meer specifiek op de BR3.

De reactor produceerde elektriciteit en werd tevens gebruikt voor de opleiding en de scholing van nieuw personeel, voornamelijk voor de kernenergiecentrales van ons land. Het gebruik van de noodstop en de procedure om de reactor aan en uit te zetten werden inge oefend. De gewenste handelingsprocedures werden herhaald tot in het oneindige, tot voldoende ervaring bereikt werd. Niets werd aan het toeval overgelaten.

Voorals de reactor stilvalt en weer opgestart moet worden, is er een kritieke fase die doorgedreven moest worden inge oefend. Anders krijg je een vergiftiging van de brandstof en wordt het gas moeilijk beheersbaar. De ontstane gassen worden dan een probleem om de reactor terug op te starten.

De geproduceerde stroom werd aan het net geleverd via de EBES-centrale te Mol-Donk. Voor het transport over de zandput was er een kabelbrug en er waren drie kabels voorzien van meer dan tien centimeter dikte.

Al de nucleaire bezigheden staan onder de controle van het FANC, de federale toezichthouder.

‘Om een beetje te begrijpen van de nucleaire industrie en specifiek het S.C.K., moet je eigenlijk de voorgeschiedenis kennen’, aldus Jan. Omdat België onder de oorlogsjaren aan de zijde stond van de Amerikanen en de Amerikanen mochten gebruik maken van het uranium uit Belgisch Congo, mochten de Belgen in de jaren vijftig (haast als enig Europees land) delen in hun kennis van de nucleaire energie. Zo kocht België bij de Amerikanen een reactor van de firma Westinghouse.

Bij de Belgische regering, waar die nucleaire kennis in mindere mate aanwezig was, had men als vestigingsplaats Brussel in gedachten en de geplande centrale zou goed van pas komen voor de wereldtentoonstelling van ‘58.

Maar een miljoenenstad als Brussel met weinig open ruimte bood toch geen plaats voor een reactor.

Daarom werd het gebied Mol-Dessel uitgekozen. Deze regio beschikte over voldoende ruimte (het Koninklijk Domein). Bovendien waren er de oude zandputten die konden zorgen voor het nodige koelwater. Er was echter een groot probleem: de bereikbaarheid van dit gebied. Er werd zelfs gedacht aan een autosnelweg van Meerhout naar Mol. Afhankelijk van het soort reactor werden verschillende installaties gebouwd. Dat gebeurde in recordtempo. Maar alles was op tijd klaar. BR1 werd luchtgekoeld en was dus niet direct plaats gebonden.

BR2 werd gekoeld door gezuiverd water.

BR3 haalde het koelingswater uit de zandput.

De Westinghouse reactor werd geïnstalleerd.

Zo heeft Jan daar tot aan zijn pensionering gewerkt.

Niemand had er toen bij stilgestaan dat de BR3 reactor ooit ontmanteld zou moeten worden. Hij was gebouwd voor de eeuwigheid, dacht men. Maar die eeuwigheid zou niet zo lang duren en Jan en nog vele medewerkers zouden nog voor de ontmanteling instaan.

De ontmantelde BR3-reactor

Hier werd wereldwijd geschiedenis geschreven. Jan en zijn medewerkers werden de pioniers bij de ontmanteling van een kernreactor. In 1987 werd de BR3 stilgelegd en in 1991 en 1992 gebeurde de ontmanteling in verschillende fasen. Voor de ontmanteling kon beginnen had de firma Siemens al de leidingen gespoeld.

Eerst moest de brandstof eruit. Vervolgens konden ze aan de reactorkuip beginnen. Het meeste werk gebeurde in waterkuipen die 12 m diep waren.

Nadien moesten ze de reactorkuip naar boven krijgen. Die kuip woog 27 ton. Al het nucleair materiaal, dat niet meer bruikbaar was, werd in vaten van 200 l of 400 l gedaan. Belgoproces zorgde voor de verdere behandeling van het afval.

Alleen al de sluiting van het deksel van de reactor vormde een lastige klus. De bouten van de dekselsluiting waren zo maar eventjes 1 m lang en 14 cm dik. Ze wogen 110 kg.

De Westinghousereactor was bedoeld om te monteren en niet om af te breken.

Dit gebeurde door operatoren in speciale pakken, waarin constant lucht werd gepompt. Het waren net Michelinmannelen.

Dan moest het water worden weggepompt en geborgen, en kon de rest van de ontmanteling beginnen.

In de tweede fase moest het gebouw ontmanteld worden.

Een gigantisch werk: wanden van 120 cm dik in beton ontmantel je zo maar niet en boven op de reactor lagen nog betonblokken. Die dienden om bij een eventuele ontploffing de schade te beperken tot de reactor. Alles werd geborgen, ook de afdekkingen (30 stuks van 16 ton elk).

Het instituut voor betonstudie, gevestigd te Limelette, werd hierbij om advies gevraagd.

Al het afval werd in vaten gedaan en door Belgoproces deskundig opgeborgen.

‘Met deze berging heeft het S.CK. echt een titanenwerk geleverd’, aldus Jan. ‘Daar zijn we nog steeds fier op!’

In Engeland, waar men zich ervan bewust was wat een titanenwerk dat vergde, deed men gewoon het bedrijf dicht en wacht men een paar eeuwen tot alle radioactiviteit vervlogen zal zijn.

In Mol echter kregen ze de totale ontmanteling klaar.

Een echt huzarenstukje en een pluim voor alle medewerkers. Daarbij moet je bedenken dat alles met de grootste zorg werd omringd en dat de veiligheid voor mensen en omgeving steeds primordiaal was.

‘Dat NIRAS bescherming en veiligheid waarborgt vanaf de ophaling van de afvalstoffen bij de producenten tot en met de voorlopige opslag ervan in aangepaste gebouwen bij Belgoproces, geeft me vertrouwen in de toekomst’ vertelde Jan.

‘Zeker omdat Belgoproces een dochteronderneming is van NIRAS en de definitieve berging van het nucleaire afval opgevolgd wordt door de leden van MONA (Mol) en STORA (Dessel).’

Jan bedankt voor dit verhelderend gesprek.

Jos Gabriëls

Ruilbib

Begin december bestaat de Ruilbib Ginderbroek al 1 jaar!

Van het begin ligt er een klein notitieboekje in waarin bezoekers een boodschap kunnen schrijven. Het was het voorbije jaar altijd leuk te zien dat iemand wat geschreven had in het boekje.

Erg verschillende berichtjes waren dat: over een boek dat men gelezen had, een titel die men achterliet in de bib, een bedankje, enz.

de duwan liggen
is terug. Het
formaat is in 't
begin een beetje
kleiner, maar
lignelyk heel
praktisch!

Heb heb
aangevuld met
6 boeken
Aul maar
initiatief van
zulle
Anita

Mooi
initiatief!

Leuk hoor :-)
Greetz Kate X

Groot was
hier!
leuke boekjes
meegename
mooie dingen!

lenen
boek
Hoe overlees
ik
diana

Kookboek
magneton
met
melk
Kookboek

Leel blij met
dit initiatief!
De Inolische
bruid: een
overvader!

Heer Lys
Bedankt

LEUKE RUILBID!

Buiten koud,
binnen lekker warm
met een haakje in
een haakje!!!
Riet

Supertop
Waar kan je
eens iets nieuws
doen
uren leesplezier
gegarandeert

Wat een idee
op elke plaats
een haakje...
De Rozenberg
doet ook al
mee...
soetjes Homs

Danke

Groot was
nog eens hier!
Bibi

Wat een leuke
initiatief!
Zo'n mooie kast!
Goed gedaan.
En dank je wel

Anke

Carlotta is een
fijn boekje voor
jonge (1001-)
lezertjes.
Wij gaan genieten
van het
goedige meester
en de rover
lars & mama

3 valentijn
bladen zijn
achtergelaten!

"Lieve boeken"

Seniorenfeest van 20 oktober

*Molse Poëziewedstrijd
2016*

Vriendschap, liefde en vrede geven

Waarom is er toch niet overal vrede op de wereld?

*We zouden iedereen een kans moeten geven
om gelukkig te zijn.*

*Maar jammer genoeg lukt dat niet altijd,
en dat doet me pijn.*

Ik zou eens willen dat we in een wereld leven

Vol met vriendschap, liefde en vrede.

*Joch zijn er mensen die niet eens weten
wat dat dat betekent.*

Voor hen zijn die woorden niet aansprekend.

Het is niet moeilijk

en je moet er ook niet veel voor doen.

Gewoon een beetje vriendschap en liefde geven.

En niet alleen aan je kapoen.

*Aan iedereen, zodat we gaan leven in een wereld
zonder geweld.*

*En zodat vriendschap, liefde en vrede weer wordt
aangemeld.*

Cherie Nzeyimana, Hoogstraat

Dag Ginderbroekskes en -rokskes!

Ik heb een super cadeautip voor diegenen die een beetje met een naaimachine kunnen werken of die zich kunnen laten helpen. Je kan namelijk lekker warme bedsokken zelf maken!

Benieuwd? Je vindt hieronder een tutorial die je door het hele naai-proces loodst... Je kan de sokken maken met de naaimachine of de overlock. De stof moet voldoende rekken.

1. Neem een kous die past. Vouw de stof dubbel en leg de sok tegen de stofvouw. Zorg dat de tekeningen van de stof zitten waar je ze hebben wil.

Teken de sok over en tel (zeker) 3 cm bij als je ze met een overlock afwerkt (namelijk halve cm naadwaarde) of 3.5 stof als je ze met een naaimachine afwerkt (1 cm naadwaarde). Gebruik je meer stof, dan zit de sok lossier. Aan jou de keuze natuurlijk...

2. Stik/overlock de zijnaden toe en keer naar de goede kant van de stof. Zoveelste fijner de naad, zoveelste groter het draagcomfort.

3. Knip stof voor de boorden van de sokken: leg de stof dubbel en knip rechthoeken.

De breedte van de rechthoek is de breedte van de opening van de sok (+ naadwaarde) of wat smaller als je kiest voor een brede sok. Anders vallen de sokken uit nog voor je in je bed ligt ;-).

De lengte van de rechthoek. Voor een boord van 5 cm knip je een rechthoek met een lengte van 11 cm (naadwaarde van 0.5 cm), voor

een boord van 10 cm knip je een rechthoek met een lengte van 21 cm (naadwaarde van 0.5 cm).

4. Maak boorden door de zijkant van de rechthoek dicht te stikken/overlocken. Plooi daarna de boorden dubbel met de slechte kanten van de stof op elkaar. Leg de open kant van de boorden op de open kant van de sok. Stik/overlock de bovenkant van de sok vast aan de boord. Draai de boord goed en strijk de naden.

KLAAR!

Zijn de sokken een geschenk?
Dan kan je er bijvoorbeeld
een An-tasje of een eenvoudig
stroptasje in dezelfde stof bij ma-
ken als verpakking.

Wat denk je? Vind je het wat?
Doe je mee aan de actie "Iedereen
heeft recht op warme voeten" :-D?

Ben je naaister of ken je iemand die naait? In Mol organiseren we op
tweewekelijks op dinsdag een naaikaffee. Wil je meer info:
<https://www.facebook.com/groups/1490458431265218/?fref=ts>.

Einde deze maand naait ons naaikaffee voor het goede doel!
Zin om mee te doen? Laat me dan zeker iets weten.
27 november naaien we een ganse dag kerstcadeautjes die we la-
ter verkopen ten voordele van Hachiko en Tansila.

in de Tweede Wereldoorlog

De laatste ooggetuigen van de Wereldoorlog 1940-45 zijn zeldzaam geworden. Het wordt stilaan een vergeten periode in onze geschiedenis. Gelukkig heeft het wijkcomité al sinds vele jaren (vanaf de start van het comité in 1969) de vele gouden jubilarissen aan het woord gelaten om hun persoonlijke verhalen over 'hun' oorlog te vertellen.

De brochures '*Zo leefde Ginderbroek in de Tweede Wereldoorlog*' hebben zo een stem gegeven aan wie van onze wijk deze oorlog nog aan den lijve heeft ondervonden. Wat ze hebben meegemaakt is voor hen levensecht en heel gedetailleerd

We weten wel: Eerst was er de oorlog, daarna de verhalen ervan. En elk menselijk verhaal is gekleurd, zeker als het gaat over de gruwel van de oorlog. Maar ze waren eerlijk in hun gedachten. Niet de grote wapenfeiten kwamen bij hen aan bod, wel de kleine dagelijkse dingen van meer dan vier jaar bezetting.

27.5 De werkweigeraars

Naar het Oostfront
Zwarte en Witte Brigade
De razzia's

27.7 De repressie

Met Engelse soldaten
V1 en V2
De oorlog na de bevrijding

27.6 De concentratiekampen

De bevrijding van Mol
De septemberdagen 1944

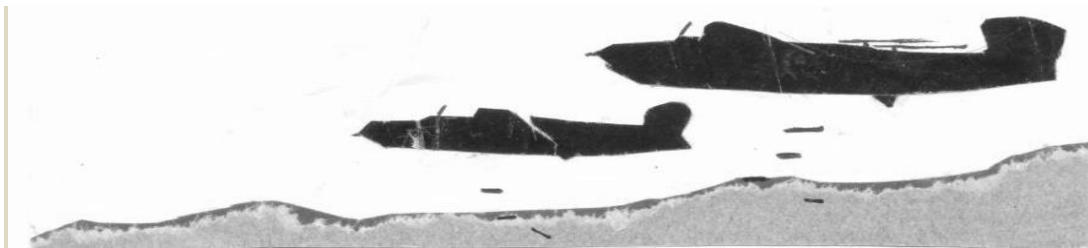
27.8 De naoorlogse jaren

Met de bonnen op de volgende bladzijde kun je de vier brochures over de Tweede Wereldoorlog in Ginderbroek gratis afhalen:

* in de Perswinkel 't Pleintje, Ginderbroek 22

* bij de voorzitter Louis Van Baelen, Ginderbroek 38

Bon 27.5

Zo leefde Ginderbroek in de Tweede Wereldoorlog

Bon 27.6

Zo leefde Ginderbroek in de Tweede Wereldoorlog

Bon 27.7

Zo leefde Ginderbroek in de Tweede Wereldoorlog

Bon 27.8

Zo leefde Ginderbroek in de Tweede Wereldoorlog